

De samlede Understøttelser kan ikke overstige 720 000 Kr. aarlig, medmindre særlig Bevilling dertil gives; men i hvert Finansaar siden Ikrafttrædelsen af Loven af 13. April 1938 har Bevillingen maattet forhøjes ved Tillægsbevilling, for Finansaaret 1940—41 saaledes til 902 000 Kr.

Fordelingen foretages paa Grundlag af et Pointssystem, saaledes at der for hver Ansøger efter hans egne og Forældres Indtægt og Formue samt Søskenne under 14 Aar beregnes et Pointstal, og Understøttelserne bevilges med Beløb fra 13 til 50 Kr. maanedlig med den største Understøttelse for Elever med det laveste Pointstal og faldende, efterhaanden som Pointstallet stiger. Ved de foretagne Fordelinger har af Hensyn til den samlede Bevillings Størrelse en mindre Nedsættelse af disse Beløb imidlertid været nødvendig. Om Enkeltheder vedrørende Fordelingsreglerne henvises iøvrigt til Ministeriets Cirkulære af 16. Juni 1938, der er trykt som Bilag til nærværende Betænkning.

Bestemmelserne i Loven af 13. April 1938 finder ikke Anvendelse paa *arbejdsløse*, der modtager Støtte til Højskoleophold i Henhold til Reglerne i § 32 i Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. af 20. Maj 1933 (Lovbekendtgørelse af 14. Maj 1937), jfr. Arbejdsdirektoratets Cirkulære af 17. September 1936. Understøttelserne til arbejdsløse bevilges gennem Arbejdsdirektoratet af Arbejdsløshedsfondens Midler og adskiller sig paa et væsentligt Punkt fra Understøttelserne til andre Højskoleelever (almindelig kaldet „Amtsunderstøttelser“) derved, at de normalt dækker hele Udgiften ved Skoleopholdet. Herudover har arbejdsløse Adgang til gennem de sociale Udvalg at opnaa Hjælp til Dækning af visse Smaaformødenheder, Rejseudgifter og Kontingenter til Sygekasse, Arbejdsløshedskasse og Fagforening.

Understøttelserne bevilges med det Forbehold, at Eleven er pligtig at afbryde Opholdet paa Skolen, hvis der anvises ham passende Arbejde. Ugrundet Afbrydelse af Kursuet har til Følge, at Understøttelsen inddrages og tillige Elevens vedtægtsmæssige Arbejdsløshedsunderstøttelse for Resten af den Periode, for hvilken der er bevilget ham Understøttelse til Højskoleophold. Endvidere bortfalder Adgangen til fremtidig at opnaa Understøttelse fra Arbejdsløshedsfonden til et Højskoleophold definitivt.

De væsentligste Indvendinger mod denne Understøttelsesordning er, at de almindelige Understøttelser (Amtsunderstøttelserne) ikke har vist sig tilstrækkelige til at skaffe et Højskoleophold til alle de unge, som ønsker det, og at Understøttelserne til de arbejdsløse normalt dækker hele Udgiften til Skoleopholdet, medens de almindelige Understøttelser kun dækker en Del — som Regel den mindste Del — af Udgiften, hvilket ikke har kunnet undgaa til Tider at skabe et Spændingsforhold de Steder, hvor der var Elever af begge Slags.

Formaalet med en Reform af Understøttelsesordningen maatte derfor være at skabe en mere *effektiv* Ordning og at *indpasse* Reglerne for Understøttelse af arbejdsløse Højskoleelever saaledes i den almindelige Understøttelsesordning, at en principiel Ligestilling mellem disse og andre Elever opnaas ved, at ogsaa de arbejdsløse yder et efter deres Forhold afpasset Bidrag til Skoleopholdet.

At der paa denne Maade af alle Elever vil kræves et Offer, selv om dette kan være en forholdsvis beskeden Sum, for at de skal kunne opnaa et Højskoleophold, er et Hovedpunkt i Forslaget. Kun den Elev, der selv vil ofre noget for at komme paa Højskole, har den rigtige Indstilling overfor denne og vil kunne tage imod, hvad den har at yde, og derfor er Bestemmelsen om det „eget Bidrag“, som Eleverne skal møde med, saa værdifuld.

Udvalgets Forslag bygger paa Princippet *Hjælp til Selvhjælp*, idet Understøttelse kun tilstaas Elever, som godtger, at de selv raader over den Del af det til Skoleopholdet